

дно. Когато потопихме ржцетъ си въ морската вода и ги оставихме на слънце, веднага се покриха съ тънъкъ слой солень прахъ. Водитъ на това море, както и неговото дно, изобилствуватъ съ най-различни минерали, които едва сега започватъ да се използватъ.

Слънцето се бѣше отмѣстило къмъ западъ, и ние побързахме да посетимъ *Йерихонъ*, който се намира на около 8 клм. отъ устието на Йорданъ. Следъ кратко пътуване по пѣсъчната почва *), излѣзохме пакъ на асфалтовото шосе и бързо стигнахме Йерихонъ. Той е малко селище съ 1000 жители и днесъ отново придобива значение съ построения близу до него мостъ надъ р. Йорданъ. Лежи на малкъ потокъ, който се влива въ Йорданъ. Отдалечъ има примамливъ видъ съ своитѣ овощни и портокалови градини, но отблизу напомня наше село. Голѣма частъ отъ двороветъ сж заградени съ плетъ отъ тръне, кжщитѣ сж повече на единъ катъ, а нѣколко бакалии и ковачници, които случайно се изпрѣчиха предъ нашитѣ очи, съвсемъ ни пренесоха въ далечнитѣ наши селца. Жителитѣ сж араби и се занимаватъ главно съ отглеждане на портокали.

Йерихонъ е много старъ градъ. Той сжществува още отпреди идването на евреитѣ. Тѣ се понесли съ такъвъ устремъ къмъ него презъ време на преселването си, че само звукътъ на войнишкитѣ имъ тржби билъ достатъченъ, както се казва въ Библията, да се съборятъ стениѣ му. Останкитѣ отъ тоя предеврейски градъ сж разкопани преди 85 години, и ние разгледахме основитѣ на многобройни сгради, които отнесоха нашата мисль 3200 години назадъ. Ъроятно за тоя и за други подобни градове единъ тогавашень управитель (13 в. пр. Хр.) на областъта, която била египетско владение, пише до

*) Пустинята, за която се говори въ евангелието, е малка. Това, което прави впечатление, не е толкова голѣмината, колкото пустиниятъ характеръ на мѣстността.